

La solució més inesperada i sorprenent

Abans d'anar a dormir vaig intensificar la meva pregària a través de Chiqui. Recordo que vaig cridar desesperat: "El vaixell, el vaixell!" Unes hores més tard, a la matinada, va sonar el mòbil.

01/03/2018

Poc temps després de casar-se amb la meva filla, el meu gendre, que portava tota la vida dedicada a la

pesca al cantàbric, va decidir canviar de feina per tenir més temps per la família. Però volia seguir vinculat al mar, i per això va comprar un vaixell mitjà per crear un negoci de travessies marítimes recreatives i de pesca esportiva, dirigit a turistes i aficionats a la captura de la tonyina, entre d'altres.

El primer any va ser bastant bo, però l'aposta va fracassar per culpa del temps al Mar Cantàbric. Les sortides programades s'havien de cancel·lar per les condicions climàtiques. Van caure els ingressos i els clients i va pujar el preu del combustible i de les reparacions. Per això la meva filla i el meu gendre van decidir posar el vaixell a la venda.

Com que sabia que no seria fàcil, vaig acudir a la intercessió de José María Hernández Garnica, fent-li novenes durant mesos. Però les ofertes que arribaven eren ridícules i

la família, amb dos nens petits, en patia les conseqüències. En aquella època el gendre va plantejar fins i tot la possibilitat de regalar el vaixell.

Va ser la nit del 28 de març de 2017. Abans d'anar a dormir vaig intensificar la meva pregària a través de Chiqui. Recordo que vaig cridar desesperat: "El vaixell, el vaixell!" Unes hores més tard, a la matinada, va sonar el mòbil. Era una trucada d'alarma del meu gendre perquè els sistemes de rescat del vaixell havien estat activats. De seguida vaig anar al port i vaig trobar el vaixell enfonsat al mar. La ràbia i la frustració es van apoderar d'aquell pare de família que va veure com després de tanta lluita i tant esforç, tot semblava haver-se esfumat. Desesperat, va tornar a casa amb els ànims per terra.

Quan el nivell del mar va baixar es va poder constatar que el vaixell

s'havia enfonsat a causa d'un gran tronc d'un arbre, que l'havia fet bolcar. Quan la marea va tornar a pujar, la l'arbre va impedir que la nau recuperés la vertical i l'aigua va començar a entrar. Es van perdre els motors i diverses parts de l'instrumental de navegació, produint la destrucció completa de la embarcació. Era un sinistre total, i per tant la meva filla rebria la indemnització completa de la pòlissa.

Rebrem el mateix que si haguéssim fet una bona venda del vaixell. A mi em sembla que són massa casualitats juntes. Que un tronc d'aquestes dimensions vagi flotant fins a arribar al costat del vaixell del meu gendre i es col·loqui de tal manera que provoqui l'enfonsament del vaixell em sembla molt rar. De fet, és el primer vaixell que s'enfonsa d'aquesta forma des que existeix la memòria en tota aquesta part de la costa cantàbrica.

Comprenc que per als postuladors serà difícil determinar que això és un miracle, perquè no té a veure amb la salut o altres situacions personals. Però per a mi és un fet excepcional i ha estat per la intercessió de Chiqui, no en tinc cap dubte. La família estava passant un moment realment dolent i la mà d'un enginyer ho ha solucionat de la manera més inesperada i sorprenent, amb un resultat realment brillant. Gràcies a José María, de cor.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/la-solucio-
mes-inesperada-i-sorprenent-favor-jose-
maria-hernandez-garnica/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/la-solucio-mes-inesperada-i-sorprenent-favor-jose-maria-hernandez-garnica/) (07/08/2025)